

17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυθις εκ του ταφου ωραιαιος δικαιο
συνησημιν ελαμψεν ηηλιος

Ο θεοπατωρμεν Δαυιδ προτηςκιωδηςκι
βουτου ηλατοσκιοτων ολαος δε του θεου
οαγιος την των συμβολων εκ βασινορων
τες ευφρανθωμεν εν θεεως οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ
βακουμ στητωμεθημων και δεικνυτω φαε
σφορον αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημε
ρον σωτηριατωκοοσμου οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισααμεενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^π₉

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^Δ₂ ε δω κεν η μιν^Δ₂ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^π₉

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O
 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^Δ₂ και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη^π₉ και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^Δ₂ πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα^π₉

T
 ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν^Δ₂ οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ορθι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ^Δως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως ^Δπρο σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας ^ππαγ γε νη
τον Α δαμ ^ζα να στα ας εκτου τα φου ^π

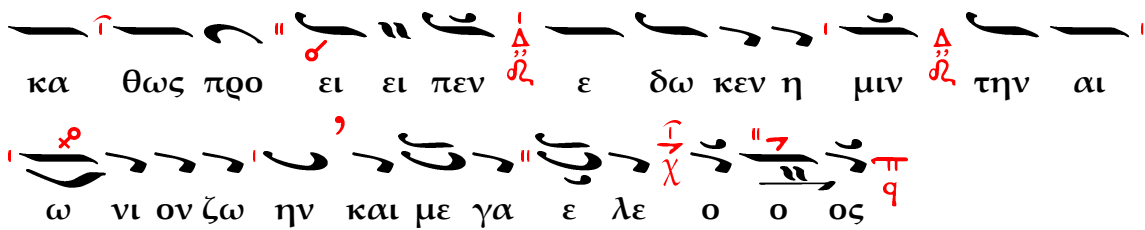
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης ^Δκαι
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε ^βκαι τρι η μερος ^πως εκ κη τους
Ι ω νας ^ζε ξα νε εστης του τα φου ^π

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δθα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ^Δζω
^πην χα ρι σα α με ε νος ^π (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ^Δζω
^{Πα}ην χα ρι σα α με ε νος ^π

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου Περσίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα. (†344)

Στίχ. Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγαν,

Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδου στόμα,

Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθάναι,

Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,

Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκῃ.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει·
Ἴδων ἔφης ἄν, Παῦλε, Μαρτύρων νέος.
Ἐβδομάτη Συμεῶν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ. (†251)

Στίχ. Ἐάν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστίν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. (†445)

Στίχ. Τῆς ἀκακίας ὁ οἶκος διελύθη,
Τοῦ Ἀκακίου ἐν Χριστῷ κοιμηθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. (†536)

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἠγάπησά σε;
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ τοῦ ἐν Σολοφκί. (†1487)

Στίχ. Ψυχὸς Σολοφκὶ Ζωσιμᾶς κατενίκα,
Ἐχων φλέγουσαν ἐν Χριστῷ τὴν καρδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, τοῦ Νοταρᾶ. (†1805)

Στίχ. Τίς τ' ἄρα οὗτος, ὁ δις κλήσει τε καὶ σήμασι θείοις;
Μακάριος Νοτάρων ἀγλαῶν ἀγλαότερος ὄρηξ.
Κορίνθου γόνος ἠδ' ἄμ' Ἱεράρχης φάνατος, εὐχος,
Χάρμα τε καὶ μέγ' ὄνειαρ ἀπάντεσι πιστοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ προορατικοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1893)

Στίχ. Ἐκλεψε Παῖσιος σαλομωρίαίς,
Ὡς σοφὸς Παράδεισον μωράνας πλάνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρίς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν,
τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὥδαί τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μν ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μονοελογητων των Πατερων Θεον και υ
περενδοξον

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυ
τη η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπροφο
ρου ημερας της Εγερσεως ουου σαπροαγ
γελος εν ητοαχρονον φως εκταφου σω
ματικως πασιν επεελαμψεν

Καταβασία.

Ο Παιιδας εκκαμινουρυσαμενος γε
νοομενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτοθνητον αφθαρσι ασενδυειεν
πρεπειαν ομοελογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισααμεενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην χα ρι σα α με ε νος^{Πα}

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον ειστους αι ω νας

Ευ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Αρον κυ κλωτους ο φθαλ μουσ σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον ειστους αι ω νας

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
ταςτουςαι ω νας

Α χι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τουςαι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
να στα αν τα τρι η με ρ ο ν εκ τα φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τον ζ ω ο δο την

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σα λ η μ η γ α ρ δο ξ α Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
πι σε α ν ε τει λε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ
Σι ω ν συ υ δε α γ η η τ ε ρ π ο υ Θε ο το ο κε
εν τη ε γ ε ρ σ ει τ ο υ το ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο και ν ο ν Πα α σ χ α τ ο ζ ω ο θ υ τ ο ν
θ υ υ μα α μ ν ο ς Θε ο υ ο αι ρ ω ν την α μα ρ
τι αν κο σ μ ο υ

Ω θει α ς ω φ ι λ η ς ω γ λ υ κ υ τ α τ η ς σ ο υ
φ ω ν η ς με θ η μ ω ν α ψ ε υ δ ω ω ς γ α α α ρ ε
πη γ γει λ ω ε σε σ θ αι με χ ρ ι τ ε ρ μα τ ω ν αι ω ω ν ο ς
Χ ρ ι σ τ ε η η ν ο ι π ι σ τ ο ι ο ι ο ι α γ κ υ ρ α ν ε λ π ι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α της

ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πη γει λω ε σεσθαι με χρι τεο μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν ε κτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν ε κτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ν ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοστης με γα λω συ νης α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι
ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ
λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον
τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α
προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η
η μιν Δ δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω
τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω Δ

X αι ρε τε λα οι και α γα λ λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ

χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λ λι α α

α α σθε Δ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

Δ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Α γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Α γ γε λος δε τον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

Δι ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

Γα υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

Δι α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τω

ων η η η μιν Δι διο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα

α α α σοι

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα

σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τῶς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πάφ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
γυ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α
δε ελ φοι και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας
συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α
α στα α α α σει και αι ου τω βο η η η η
σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε
κρων θα να τω ω θα α να τον πα τη η η η
σας και τοις εν τοις μνη η η η μα α α α
σι ζω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θανάτων πατήρ ἡμῶν καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασίν ζωήν χαρίσασαμενος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

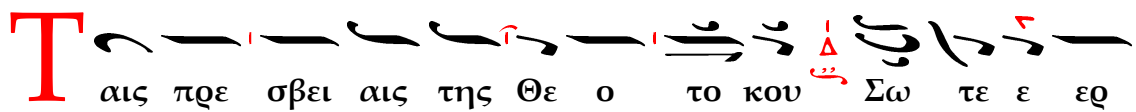
Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

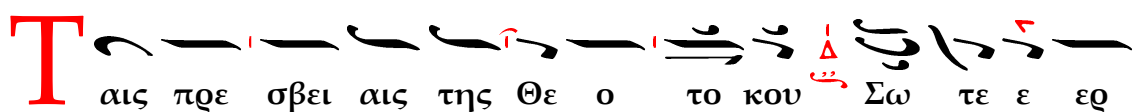
Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

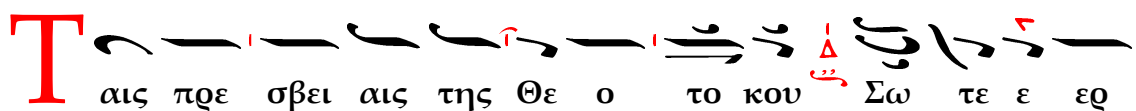
Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

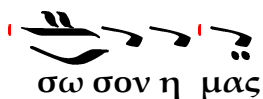
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

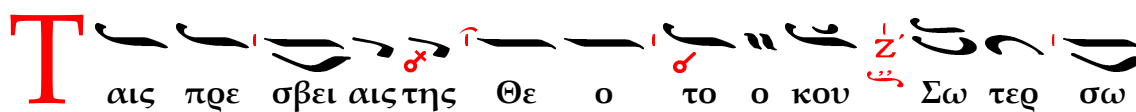
Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

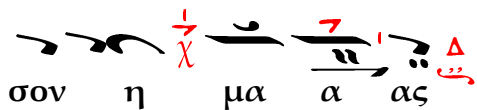
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

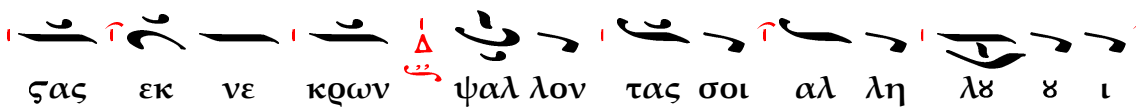
σον η μας α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

ἄ

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

ἄ

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

ἄ

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

ἄ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

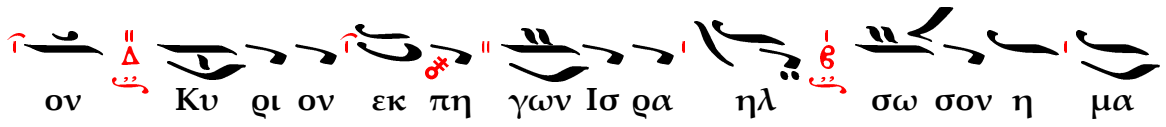
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

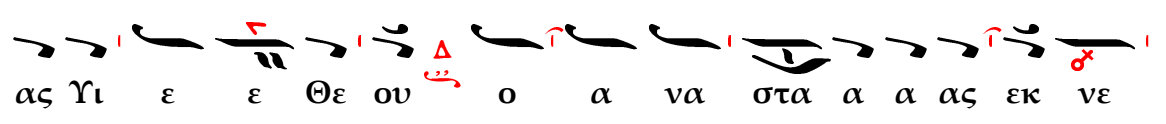
Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

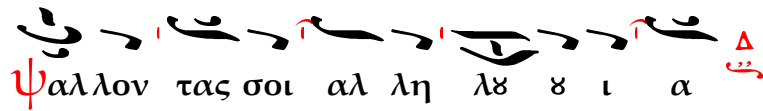

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ων

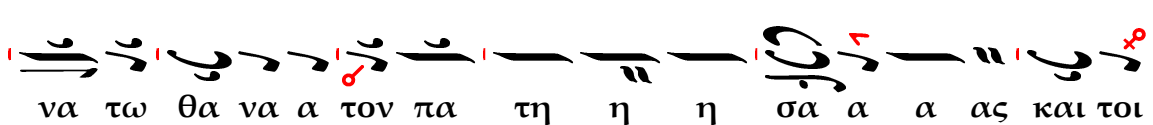
ὁ β' χορός:

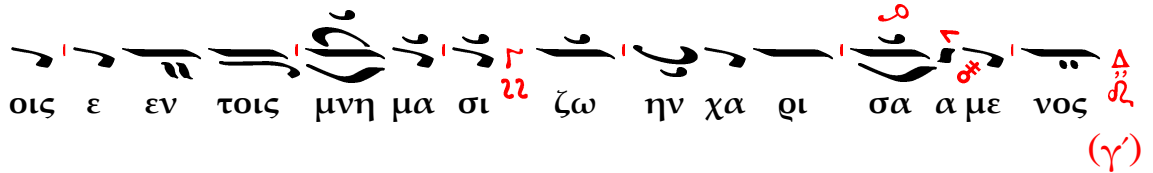

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἦχος Π' Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

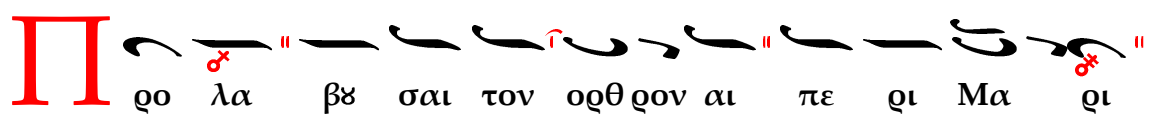
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

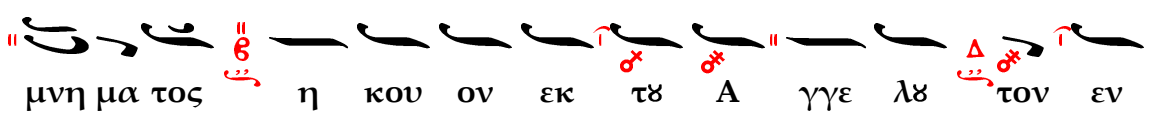
 (γ')

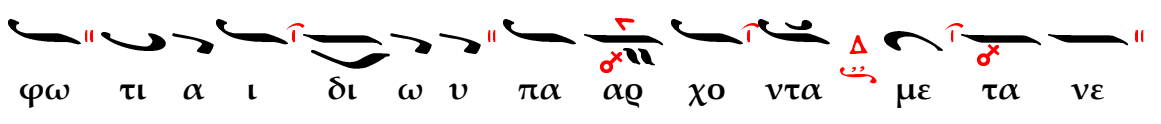
Ὑπακοή.

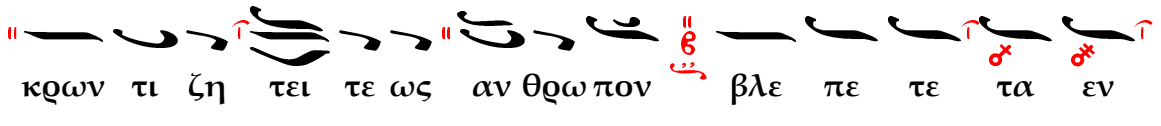
Ἦχος Δι - θ

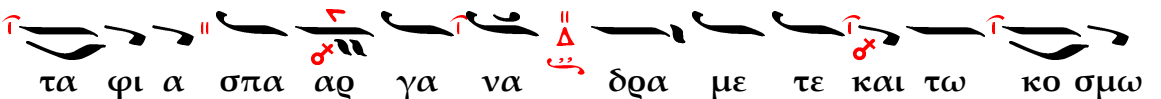
Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ

 μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λυ τον εν

 φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω

κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

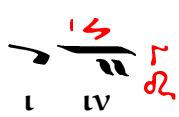
Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε
 α λλα του Α δα κα θει λες την δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθε γα με νος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γγα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με

 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να σταα σι ι

 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α

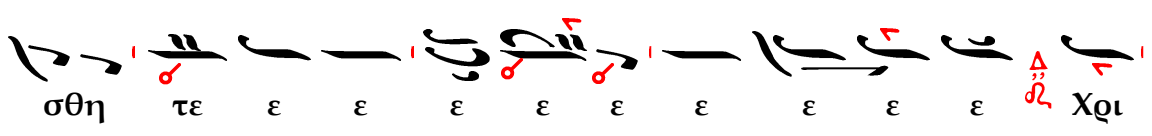

 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δὶς)

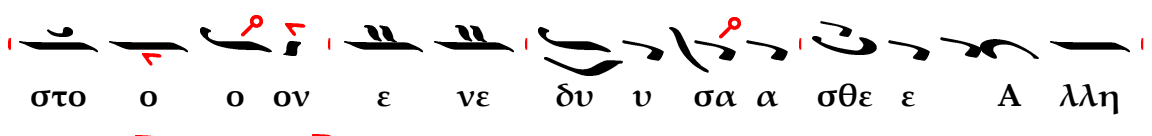
Τὸ τρίτον

 σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

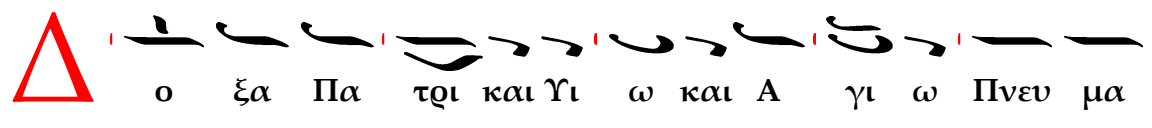
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_Ω

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μιν ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ_Ω Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ^π₉ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε ε ^Ω_Δ Α α α α α λλη λϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ^χ α α α ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλουϊάρια ἀποστολικά, ζήτηι αὐτὰ τῇ Πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος.

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ
μα ταυτῶν

Χοιουρανοὶ διηγῶνται δοξάνθεοι ποι-
ῆσιν δεξερῶν αὐτῶν ^Χἀναγγελεῖτο ὁ στερε-
ωμα

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ
μα ταυτῶν

ΧΟὐκ εἰσι λαλῆσαι σου δελογοῖων σου χι-
ακουόνται ^Δαἰαἰφωναυτῶν

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ
μα ταυτῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(α' 12-17, 21-26).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχουν ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ Μαθθίαν, καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη'.

Ἦχος ♯ Κε ϝ

λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λληη λϝ ϝ ϝ
ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α λληη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν οθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λυ υ ι α Α ^{Κε} λλη η λυ υ
 υ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λυ υ υ
 υ υ ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βυ λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τες πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τς

Α ^{Πα} λλη λυ υ ι α Α ^{Κε} λλη η λυ υ
 υ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λυ υ υ υ
 υ υ υ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 18-28).

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστὸς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἔγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι' θ

ο ι οι οι οι τα α α α α α α α α
α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ ^M μυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
 στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ^ε ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ^{Δι} ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει
 κο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ες ^{Δι} και αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Νη} ^{Δι} ^ν ^ι ^{Τρι}
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ια α α α α α ⁹ ^{Δι} ^ν ^ι ^{Τρι} α
 α α α α α α α ^Μ α α α α ^{Δι} ^ν ^ι ^{Τρι} α
 α α α α α α δι ^{Δι} ^ν ^ι ^{Τρι} σα γι ι ον υ
 υ υ μνον προ σα α α α α α α α α α α α α
 α προ σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ες ^{Δι} πα α α α α α α α α α ια α α α α

α σα αν ^Δ την βι ι ο ο ο ^{Πα} τι ι ι ι ι
 ι ι την βι ο ο τι ι κη ην ^Π α πο θω ω ω ω
^{Δι} ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ε ρι ι ι μνα α
 α α α α α α α αν ^Δ
Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α ^{Ζ'} των ο ο ο ο
^{Δι} ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι ^Δ
Τ α ις α αγ γε ε λι ι και αις ^{Πα} α ο ρα α α
^{Δι} τω ως ^Π δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε
 σι ιν ^Δ Αλ λη λου ι α α α α α α α α α α ^Χ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σς

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σς

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε | | **ε**
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ | | **κ**
αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε | | **ε**
χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α | | **α** και ἄλλως :
ξι ον και δι και ον

Α | | **α**
ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α | | **α**
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ω | | **ω**
θ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος
 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς
 ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις
Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν
 σοι ευ χα ρι στω ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με
 θα σ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος
 η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αὐγ. ,αλζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. βις', ΙΑ.

Ἦχος ♪ Πα ρ

Ο^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ^{Πα} ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ς η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα ς σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ ρ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω ω ω μα α α α α α α α α Χρι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

~~Ο~~Κε
 α θα α να α α α α α α α α α α θα
 να α α α α τϝ ϝ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευ σα α α α α α α θα να τϝ ϝ γε ε ε ευ
 σα α α α γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

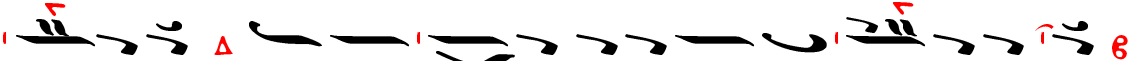
Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *